

Deklamovanke.

1. Zobozdravnik.

Rogačico zob je bolel,
pa ni bilo prehudó ;
a prosila je rogača,
naj izdere ga kako.

Kleščé je rogač nastavil
in uprl se na nogé
in potegnil, kot bi moral
izruvatí vse zobé.

Rogačici je odtrgal
glávo prav do črnih kril,
sam priletel je ob kamen
in nesrečno se ubil.

Hrošči so ju zakopali
tja pod dob do korenin
in zapisali so jima
štíri verze za spomin :

„Rogačico in rogača
nam pokriva ta-le dob ;
prva ni trpeti znala,
drugi ni znal dreti zob.“

S. S.

2. Povest o kosu.

Bil kos je trde glave,
ni znal zapeti prave,
je vrabce le posnemal,
za srake se unemal.

So v mesto ga poslali,
v visoke šole dali,
a kos ta, trde glave,
ni znal zapeti prave.

Tako si zmislí stari
in dobro vse prevdari :
„Ga že še naučimo,
nemarneža, zaprimo!“

Tri dni je kos sameval,
natihem vmes prepeval,
in česar izučila
ni šola, ga je sila !

Mohorov.

